

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Petróczy Gyula ügyvéd (Prandler & Petróczy Ügyvédi Iroda) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, a dr. Gombkötő Andrea ügyvéd (Gombkötő Ügyvédi Iroda) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen, tulajdonjog megállapítása iránt indított perében, amely perbe a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében felperesi beavatkozó(felperes címe) beavatkozott, a Pest Megyei Bíróság 2011. március 29. napján meghozott 27.P.22.697/2009/43. számú ítélete ellen, a felperes részéről 44. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, az indokolás fellebbezett részéből mellőzi a 6. oldal negyedik bekezdését.

A 7. oldal utolsó bekezdésében és a 8. oldal első sorában foglaltakat részben megváltoztatja. Megállapítja, hogy a felperes az alperesek előterjesztését követő írásbeli beadványaiban a kölcsönök közös visszafizetéséről nyilatkozott.

Kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 14.250 (Tizennégyezer-kétszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes és az alperesek édesapja, a 2007. szeptember 27. napján elhunyt F.J. (továbbiakban: örökhagyó) 1993 nyarától élettársi kapcsolatban éltek. Az örökhagyó és a felperes fia, a beavatkozó az 1995. június 20. napján kötött adásvételi szerződéssel azonos tulajdoni arányban megvásárolták a d-i hrsz. alatt nyilvántartott ingatlant. A beavatkozó $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadára kikötötték a felperes holtig tartó haszonélvezeti jogát. A vételt követően az ingatlanon egy kétlakásos felépítmény létesült.

Az örökhagyó 2007. szeptember 27-én elhunyt. A közjegyző a hagyatéki eljárásban hozott teljes hatályú jogerős hagyatékátadó végzéssel az örökhagyó d-i ingatlanhagyatékát öröklés jogcímén $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban az alpereseknek adta át.

A felperes keresetében élettársi vagyonszövetség jogcímén megszerzett 1/6 arányú tulajdonjoga megállapítását, és az alperesek annak tényszerű kötelezését kérte, hogy tulajdoni illetősége az alperesek tulajdoni hányada terhére kerüljön bejegyzése.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és a felperest az egyetemlegesen jogosult alperesek javára 343.750 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Az indokolásban kifejtette, hogy a felperes és az örökhagyó élettársi kapcsolatban éltek az ingatlanvásárlás és az építkezés idején. A per tárgya a tulajdonjog megállapítása és nem az élettársi vagyonszövetség megszüntetése, ezért nincs jelentősége az élettársi kapcsolat megszakadása időpontjának. Az elsőfokú bíróság erre tekintettel és a rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok hiányában az élettársi kapcsolat megszakadásának időpontját nem állapította meg. Az elsőfokú ítélet indokolásában ismertetett, az alperesek által csatolt okirat és a felperes nyilatkozata alapján azonban feltételezhető, hogy az élettársi kapcsolat 2006. évben, az örökhagyó halála előtt megszakadt (az elsőfokú ítélet 6. oldal negyedik bekezdése).

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a kereseti kérelmében, személyes meghallgatásakor és utóbbi nyilatkozataiban sem hivatkozott az alperesek által megjelölt, az örökhagyó által felvett és az építkezésre fordított kölcsönökre, azok visszafizetésének módjára (az elsőfokú ítélet 7. oldal utolsó bekezdésében és a 8. oldal első sorában foglalt mondat).

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet indokolásának részbeni megváltoztatását azzal kérte, hogy az ítélet táblája mellőzze a felperes és az örökhagyó élettársi kapcsolata 2006. évi megszakadására (az elsőfokú ítélet 6. oldal negyedik bekezdése), és az örökhagyó által igénybe vett kölcsönökre, azok visszafizetésének módjával kapcsolatos felperesi nyilatkozat hiányára vonatkozó, az elsőfokú ítélet 7. oldal utolsó bekezdésében és a 8. oldal első sorában foglalt megállapítást.

Érvei szerint tulajdoni igényét az 1995-1996. években keletkezett közös vagyonszaporulatra alapította, ezért az elsőfokú ítélet megállapításával egyezően, irreleváns az élettársi kapcsolat 2006-2007. évi alakulása, amelynek megállapítására az elsőfokú eljárásban bizonyítás nem folyt. Erre tekintettel - a feltételes megfogalmazástól függetlenül - iratellenes, a megalapozott és a tárgyyszerű ítéletelés feltétlen követelményébe ütközik a kifogásolt megállapítás.

A felperes az elsőfokú ítélet megállapításától eltérően, az alperesek 2010. március 3-i előterjesztését követően a 2010. április 8-i beadványa 4. és 5. pontjában, és a 2011. március 2-i összegző beadványa 3. oldalának második bekezdésében nyilatkozott az örökhagyó lakásépítési kölcsöneinek az élettársi együttélés során fennállt gazdasági szövetség keretében történt visszafizetésére.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott rendelkezéseinek helybenhagyását és a felperes kötelezését kérték a fellebbezési eljárásban felmerült költségeik megfizetésére.

Az ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés d) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és megállapította, hogy a fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítéletben is kifejtett álláspontjára tekintettel nem vizsgálta az élettársi kapcsolat megszűnésének időpontját, az elsőfokú eljárásban e tényre a bizonyítási eljárást sem folytatta le. A perben feltárt adatok hiányában, feltételezésen alapuló következtetéssel jutott arra a megállapításra, hogy az élettársi kapcsolat az örökhagyó halála előtt megszakadt. A bizonyítás szabályaiból következően feltételezésre tényállás nem alapítható, ezért az ítélőtábla az elsőfokú ítélet indokolásából mellőzte a 6. oldal negyedik bekezdését.

Nem fellebbezett megállapítás, hogy a felperes keresetlevelében, személyes meghallgatásakor nem hivatkozott az építési költségre fordított, az örökhagyó által felvett kölcsönök felhasználására, a visszafizetés módjára. A felperes azonban alappal érvelt azzal, hogy az elsőfokú bíróság okfejtésétől eltérően, az alperesek előterjesztését követő írásbeli beadványaiban a kölcsönök közös visszafizetéséről nyilatkozott. Az ítélőtábla erre tekintettel a 7. oldal utolsó bekezdésében és a 8. oldal első sorában foglalt megállapítást részben, a rendelkező részben írtak szerint módosította.

A Fővárosi Ítélőtábla a kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, indokolásának fellebbezett részeit a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint megváltoztatta.

A felperes eredményesen fellebbezett, ezért az ítélőtábla a másodfokú perköltség - a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése, a 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított áfával emelt ügyvédi munkadíj és a lerótt 8.000 forint fellebbezési illeték - viselésére a Pp. 239. §-a szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében az alpereseket kötelezte.

Budapest, 2011. szeptember 13.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Dankó Zsuzsanna
írnok

